

Drop, drop en nog eens drop

*Ik ben dol op munt-drop.
Mijn vader houdt van zoute drop.
En mijn broer eet graag honing-
drop. Waarom zijn er eigenlijk zo
veel soorten drop?*

Ja, wat is er veel drop!

En wat leuk is om te weten:

Al die dropjes zijn voor een groot deel hetzelfde!

Zonder zoethout, geen drop

In elk dropje zit sap uit de wortel van een plant: zoethout.

Dat groeit in droge, warme landen.

Daar gaat het naar een fabriek toe.

In die fabriek wordt het met water gekookt.

Het wordt dan een soort vieze thee.

Als je die thee nog een tijdje laat koken, verandert hij in moes. Die moes laten ze afkoelen en drogen. Zo krijg je harde blokken: blokdrops.

Denk nu maar niet: dat wil ik proeven!
Blokdrops is vies, want het is heel bitter.
Maar het zit wel in elk dropje!

Van vieze blokdrops tot lekker snoepje

Blokdrops gaat naar een dropfabriek toe. Daar hebben we er een paar van in ons land. In die fabriek wordt de blokdrops weer zacht gemaakt.

Dan gaat er suiker bij.

En een lekker smaakje.

In zoute drop zit salmiak. En in honingdrop zit...

Wacht, dat kun je vast zelf wel bedenken.

Is het warme prutje van zoethout, suiker, een smaakje en andere stofjes klaar?

Dan gaat het in een plaat met vormpjes: een mal.

Elke soort drop heeft zijn eigen mal!

Drop in de mode

Er moet steeds weer een nieuwe mal komen.

In fabrieken blijven ze namelijk nieuwe soorten drop verzinnen! Want dan kunnen ze steeds weer iets anders verkopen.

Soms eten veel mensen één soort drop.

Dan is die drop in de mode, net zo als kleren soms in de mode zijn.

Komt er een nieuw dropje?

Dan hopen de dropmakers natuurlijk dat dat nieuwe dropje in de mode komt.

Het moet dus erg lekker zijn.

Hoe weet je of een dropje lekker is?

Dat is simpel: proeven maar.

Er zijn mensen die voor hun werk drop proeven!

Zij testen of het dropje bijvoorbeeld niet te hard of te zacht is.

En ze proeven of de smaak goed is.

Wat een baan!

Nederland, dropland

In geen enkel ander land eten ze zo veel drop als wij!

Verhuist iemand uit Nederland naar een ander land?

Dan stuurt de familie vaak drop op.

Want dat wil hij of zij vast niet missen!

Ons land is een echt dropland.

Hoe dat komt?

Tja, dat is een beetje een raadsel, want er groeit hier geen zoethout. Wel was er al vroeg een dropfabriek in ons land. En veel mensen wilden vroeger drop hebben, want dat zou goed zijn tegen keelpijn.

Nu weten we dat dat niet waar is.

Maar we eten al zo lang drop, dat we aan de smaak zijn gewend.

En we zijn er gek op!

Ook in andere landen smullen mensen van drop. In Duitsland bijvoorbeeld. En in het noorden van Europa: in Zweden, Finland, Denemarken en Noorwegen.

Maar wat nou zo maf is:

in het zuiden eten ze bijna geen drop.

Daar vinden ze het zelfs vies!

In Zweden hebben ze drop met een laagje chocola.

In Duitsland heet drop 'Lakritz'.

Gekke smaken bij elkaar

Ik was ooit in Finland. Daar zijn ze gek op zoute drop. Zó gek dat ze er zelfs dropijs van maken.

Dat moest ik proeven!

Maar het was niets voor mij.

Ijs en drop bij elkaar?

Dat vond ik maar raar!

Toch kunnen gekke smaken samen ook hartstikke lekker zijn. Laatst ging ik uit eten met een vriend. Op het menu stond: zalm met dropsaus.

'Echt iets voor jou, Joep!' zei mijn vriend.

Dat was nog waar ook!

Het was gek, maar wel heel lekker.

De saus was zoet en zout.

Dat paste heel goed bij de zalm.

*Welke soorten drop heb jij weleens geproefd?
Vertel eens hoe die dropjes smaken.*

